

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.9.2012
COM(2012) 515 final

**RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET,
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

**Rapport om utvärderingen efter halva löptiden av programmet Erasmus Mundus II
(2009–2013)**

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN

Rapport om utvärderingen efter halva löptiden av programmet Erasmus Mundus II (2009–2013)

1.	INLEDNING.....	3
2.	BAKGRUND TILL DEN EXTERNA UTVÄRDERINGEN	3
3.	DEN EXTERNA UTVÄRDERINGEN.....	4
3.1.	Avtalet om utvärdering	4
3.2.	Metod	4
3.3.	Utvärderarnas slutsatser	4
3.3.1.	De nya inslagen i Erasmus Mundus II:	4
3.3.2.	Övriga allmänna slutsatser	6
3.3.3.	Relevans	6
3.3.4.	Genomslagskraft	6
3.3.5.	Hållbarhet.....	7
3.3.6.	Resurseffektivitet	7
3.3.7.	Programledning: utformning och struktur.....	7
4.	DE VIKTIGASTE REKOMMENDATIONERNA I DEN EXTERNA UTVÄRDERINGEN.....	9
4.1.	Relevans: allmänna rekommendationer	9
4.2.	Genomslagskraft: allmänna rekommendationer	9
4.3.	Hållbarhet: allmänna rekommendationer	9
4.4.	Resurseffektivitet: allmänna rekommendationer	9
5.	KOMMISSIONENS SLUTSATSER	10

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN

Rapport om utvärderingen efter halva löptiden av programmet Erasmus Mundus II (2009–2013)

1. INLEDNING

Europeiska kommissionen lät genomföra utvärderingen efter halva löptiden av programmet Erasmus Mundus II i enlighet med kravet i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1298/2008/EG av den 16 december 2008 om Erasmus Mundus¹. Utvärderingen syftade till att bedöma hur relevant, genomslagskraftigt, hållbart och resurseffektivt programmet är, och särskilt uppmärksamma de inslag som infördes under programmets andra etapp. Utvärderingen omfattade alla tre insatser (insats 1, 2 och 3) under åren 2009-2011.

Utvärderingen leddes av en styrgrupp vars medlemmar hämtades ur Europeiska kommissionens generaldirektorat för utbildning och kultur, generaldirektoratet för utveckling och samarbete - Europe Aid och generaldirektoratet för utvidgning, Europeiska utrikestjänsten och genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur som alla medverkar i programmet Erasmus Mundus. Utvärderingens fullständiga text finns på http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/evalreports/index_en.htm

Denna rapport om utvärderingen efter halva löptiden läggs fram enligt artikel 13 i beslutet om programmet Erasmus Mundus. Den bygger på slutsatserna i utvärderingen efter halva löptiden av programmet Erasmus Mundus II beträffande resultaten och de kvalitativa aspekterna av programmets genomförande. Den presenterar kommissionens ståndpunkt beträffande de viktigaste slutsatserna och rekommendationerna i utvärderingen. Dessa slutsatser och rekommendationer bygger på utförliga undersökningar och intervjuer med deltagare och viktiga aktörer i programmet Erasmus Mundus.

2. BAKGRUND TILL DEN EXTERNA UTVÄRDERINGEN

Syftet med programmet Erasmus Mundus II (2009 – 2013) är att höja kvaliteten på den högre utbildningen i Europa, bidra till att ge studenterna bättre karriärutsikter och främja dialog och förståelse mellan folken och kulturerna tack vare internationellt samarbete, samt bidra till tredjeländernas hållbara utveckling inom högre utbildning, i enlighet med målen för EU:s yttre politik.

Budgeten för programmet Erasmus Mundus är på över 950 miljoner euro, varav cirka 494 miljoner euro, ur EU:s utbildningsbudget, är avsedda för insats 1 och 3, och 460 miljoner euro, ur olika finansieringsinstrument, är avsedda för insats 2.

Programmet Erasmus Mundus II struktur genomfördes under 2009-2013 på följande sätt:

- Insats 1: gemensamma Erasmus Mundus-program av utmärkt kvalitet på master- och doktorandnivå, inbegripet stipendier för att delta i dessa program.
- Insats 2: Erasmus Mundus-partnerskap mellan högskolor i EU och tredjeländer, inbegripet utbytesstipendier på alla akademiska nivåer. Denna insats ersätter insatsen ”externt samarbete”.

¹ EUT L 340 19.12.2008, s.83.

- Insats 3: Främjande av den högre utbildningen i Europa via projekt för att öka Europas attraktionskraft som utbildningsplats och kompetenscentrum i världsklass.

Nya inslag i Erasmus Mundus II: Under programmets andra etapp utvidgades programmet till att omfatta följande nya viktiga inslag:

- Utvidgning av gemensamma Erasmus Mundus-program till doktorandnivån.
- Erbjudande av stipendier till europeiska studenter.
- Införlivande av insatsen "externt samarbete" med programmet Erasmus Mundus som Insats 2 och utvidgning av dess räckvidd.
- Möjlighet för högskolor i tredjeländer att delta i de gemensamma Erasmus Mundus-programmen.

3. DEN EXTERNA UTVÄRDERINGEN

3.1. Avtalet om utvärdering

Efter en anbudsinfordran² valdes *Public Policy and Management Institute* (PPMI) ut för att genomföra utvärderingen. Utvärderingen efter halva löptiden gällde åren 2009 – 2011, under vilka man gick ut med ett antal inbjudningar att lämna projektförslag för att genomföra programmet.

Utvärderingen efter halva löptiden fokuserade på att besvara frågorna i utvärderingen som gällde programmets relevans och nytta, genomslagskraft, resurseffektivitet, hållbarhet och EU-mervärde.

För varje fråga i utvärderingen finns det konkreta rekommendationer om hur tänkandet, målen, utformningen, genomförandet och resultaten kan förbättras ytterligare ur kommissionens, bidragsmottagarnas och eventuella sökandes perspektiv.

3.2. Metod

Metoden var att börja med 45 utvärderingsfrågor och underfrågor eller operativa frågor. Klara indikatorer och bedömningskriterier fastställdes för svar på frågorna.

3.3. Utvärderarnas slutsatser

3.3.1. De nya inslagen i Erasmus Mundus II:

- Gemensamma Erasmus Mundus-doktorandprogram :

De gemensamma masters- och doktorandprogrammen som får bidrag inom insats 1 har avsevärt mervärde eftersom de hjälper utexaminerade att hitta arbete eller vidare forskningstjänster. Internationell erfarenhet och interkulturella färdigheter kan betraktas som de viktigaste tillgångar som skiljer Erasmus Mundus-studenter från andra utexaminerade. Att inkludera samarbete på doktorand- och doktorsnivå i Erasmus Mundus II har varit ett av de mest framgångsrika nya inslagen i andra etappen, eftersom det lockat många prestigefyllda högskolor till programmet.

- Den nya insats 2 i Erasmus Mundus

Insats 2 med specifika mål beträffande samarbete med tredjeländer togs med i programmet med avsikten att ta itu med den potentiella konflikten mellan en hållbar utveckling för tredjeländer (insats 2) och främjandet av spetskunskap (insats 1). Erasmus Mundus II var

² Selektivt anbudsförfarande enligt det multipla ramavtalet EAC/50/2009 för utvärdering, stöd i samband med utvärdering och konsekvensbedömning.

sålunda utformat för att förebygga flykten av förmågor. Denna nya insats har två delar: en för utvecklingsländer (del 1) och en för industrialiserade länder (del 2).

Av intervjuerna med såväl högskolor som med enskilda bidragsmottagare framgår att samarbetet och spetskunskapsmålet kompletterade snarare än konkurrerade med varandra. Bidragsmottagare från tredjeländer uppskattar den breda positiva effekten som samarbetet har på högskolorna i deras länder. Emellertid betonade aktörerna från tredjeländer att det behövs fler ömsesidiga kontakter mellan högskolorna i EU och i tredjeländer.

- Erbjudande av stipendier till EU-studenter

Allmänt sett har denna nya etapp i Erasmus Mundus gett EU-studenter mervärde när de söker arbete eller vidare forskningstjänster (eftersom detta tidigare endast gällde studenter från tredjeländer). Internationell erfarenhet och interkulturella färdigheter är viktiga tillgångar i Erasmus Mundus-program och erbjuds nu också till EU-studenter.

Inom insats 1 kan dock stipendier till europeiska studenter ses som det minst lyckade nya inslaget (stipendierna till EU-studenter i kategori B var inte intressanta nog att attrahera studenter). Vidare låter man förstå att det behövs lämplig information för att attrahera europeiska studenter.

Det var inte heller helt lätt att attrahera europeiska studenter till utbytet inom insats 2. De intervjuade företrädarna för partnerhögskolor inom insats 2 del 2 (industrialiserade länder) ansåg dock bestämt att rörligheten till och från industrialiserade tredjeländer bör finnas kvar i Erasmus Mundus i framtiden, eftersom detta stödjer spetskunskap och erbjuder stora möjligheter till kontakter med högskolor i länder med betydande ekonomisk vikt i världsskala.

- Tillstånd för högskolor i tredjeländer att delta i insats 1 som fullvärdiga partner

Denna nyhet erbjöd högskolor i tredjeländer möjligheten att inom konsortier delta i en europeisk utformning av gemensamma program.

Samarbetet mellan högskolor i och utanför EU försvåras av mångfalden av nationella system för högre utbildning. Deltagandet av högskolor utanför Europa i programmet Erasmus Mundus försvåras av regler, styrformer, begränsade resurser och särskilda särdrag för olika ämnesområden. Högskolor utanför EU och partner i EU har tagit itu med hindren i samband med de nationella systemens mångfald, administrativa frågor, samordning av konsortier, tilldelning av gemensamma utbildningsbevis och mångfalden av kostnader i konsortiet. Allmänt sett hanterades dessa svårigheter från fall till fall, men mer systematiska åtgärder för att ta itu med dem kommer att behövas i framtiden.

I Erasmus Mundus II uttryckte bidragsmottagande högskolor sin entusiasm över programmets inverkan när det gäller att stärka banden mellan högskolor i Europa och tredjeländer. Det finns tydliga exempel på att programmet bidrar till att internationalisera systemen för högre utbildning i de deltagande länderna (genom att öka deras möjligheter till internationellt högskolesamarbete).

3.3.2. Övriga allmänna slutsatser

Denna utvärdering efter halva löptiden gav mer information om målen hos bidragsmottagarna inom programmet Erasmus Mundus II:

- Bidragsmottagarna inom insats 1 sade att högsta kvalitet inom undervisning och forskning var huvudmålet i de projekt de valde ut.
- Bidragsmottagarna inom insats 2 – del 1 betonade samarbete, rörlighet och uppbyggande av kapacitet.

- De aktörer som deltog i insats 2 – del 2 sade att akademisk spetskunskap var de deltagande högskolornas huvudsakliga motivering.

Erasmus Mundus bidrog till att stärka Europas konkurrensfördel inom högre utbildning genom att hjälpa systemen att erbjuda en mer enhetlig bild av högre utbildning inom de gemensamma programmen.

Målen för Erasmus Mundus II överensstämmer med EU:s politiska initiativ och prioriteringar. I det framtida programmet Erasmus Mundus II skulle man dock kunna ytterligare fokusera på unga människors anställbarhet, vilket betonas i Europa 2020-strategin. I programmet finns värdefulla yrkesfärdigheter för utexaminerade men den faktiska anställbarheten förblev ojämn inom alla regioner och ämnesområden.

3.3.3. *Relevans*

Målen för Erasmus Mundus II var mycket relevanta även om behoven hos målgrupperna och aktörerna varierade mycket. Både de gemensamma programmen (insats 1) och utbytesverksamheten (insats 2) bidrar till att främja spetskunskap, uppbyggande av kapacitet och utveckling av internationellt samarbete.

Bidragsmottagarna från tredjeländer betonade programmets potentiella bidrag till kapacitetsuppbyggandet i deras högskolor. Risken för flykt av förmågor från tredjeländer kvarstod men aktörerna i tredjeländer föreslog också att utvecklingsinslaget kunde stärkas genom att man såg till att kontakterna mellan deltagare från EU och tredjeländer var mer balanserade och ömsesidiga.

Erasmus Mundus II hade en nära koppling till och kompletterade övriga EU-program, nämligen programmet för livslångt lärande, Tempus, Alfa, Edulink och Marie Curie-insatserna.

3.3.4. *Genomslagskraft*

Trots att programmet bidrog till EU:s strategiska åtgärder var dess inverkan på Bolognaprocessen ojämn och varierade mellan olika länder. Bidraget var mycket märkbart i somliga tredjeländer, särskilt i grannskapsländerna, och i synnerhet inom den lagstiftning som är nödvändig för erkännande av gemensamma utbildningsbevis och mekanismer för erkännande av meritpoäng. Man medger dock att ytterligare ansträngningar behövs på dessa områden inom EU och i tredjeländer.

Allmänt sett bidrar programmet avsevärt till att stärka de deltagande högskolornas internationella inriktning, men processen bör ses inom ramen för ett bredare internationellt samarbete där man beaktar olika situationer vid högskolorna. Programmet har uppfattas som ett "mjuk makt"-initiativ i syfte att förändra attityder och åsikter hos beslutsfattare och aktörer. I några fall är deltagarna i Erasmus Mundus II redan engagerade i internationellt samarbete sedan länge.

Vad gäller de svårigheter man stött på har man i utvärderingen kartlagt tre slags hinder för rörlighet: 1) hinder i samband med mångfalden av de nationella system för högre utbildning, 2) hinder i samband med programmets utformning; 3) hinder i samband med den administrativa bördan och samfinansieringen (Erasmus Mundus-konsortierna anförtror i regel den centraliserade förvaltningen och ledningen till sina samordnande högskolor. Dessa högskolor försöker säkerställa administrativ och ekonomisk effektivitet vilket inbegriper sökandet av eventuella källor till samfinansiering).

3.3.5. Hållbarhet

De deltagande högskolorna var i regel mycket internationaliserade och hade personal som ansvarade för ledningen av internationella projekt, men nästan hälften av bidragsmottagarna sade att de saknade personal för att hantera den arbetsbörda som de gemensamma Erasmus Mundus-projekten innebär. De deltagande högskolorna var allmänt sett förberedda på att EU-bidragen skulle försvinna men de hoppades att detta skulle ske successivt.

Erasmus Mundus-etiketten gjorde det möjligt för högskolor som är ledande på sitt område men saknar internationell prestige att få tillgång till extern finansiering och lättare få sina utbildningar erkända. Att låta tidigare bidragsmottagarna behålla etiketten efter finansieringens slut skulle göra deras utbildningar mer hållbara.

Erasmus Mundus-projekten skulle bli mer hållbara om man gjorde reklam för programmet och tog tillvara resultaten. Erasmus Mundus alumniförening är särskild motiverad och aktiv när det gäller att främja programmet och utveckla en identitet för Erasmus Mundus-utexaminerade. Deras spridningsverksamhet har för det mesta handlat om reklam för programmet snarare än främjandet av Europa som utbildningsplats.

3.3.6. Resurseffektivitet

Programmet genomfördes resurseffektivt. Av utvärderingen framgår följande:

- De flesta planerade programresultat kommer att uppnås senast 2013 till lägre kostnad än vad som ursprungligen beräknats.
- Programresultaten framställdes till samma eller rentav lägre kostnader än inom liknande stipendiesystem. Allmänt sett framgår det av analysen att det inte var problematiskt att uppnå samma resultat med lägre finansiering, eftersom programmet genomfördes på ett resurseffektivt sätt vad gäller budget och resultat.
- Under Erasmus Mundus andra etapp infördes lämpliga administrativa verktyg som beräkningen av kostnader med ledning av klumpsummor. Trots att antalet verksamhetsrapporter minskade under programmets genomförande bedömde bidragsmottagarna att deltagandet i Erasmus Mundus var betungande.

3.3.7. Programledning: utformning och struktur

Programmets bidragsmottagare såg positivt på förberedelserna och genomförandet av Erasmus Mundus-projekten, med undantag för den stora administrativa arbetsbördan. De föreslog möjligheter till ytterligare förenklingar (till exempel verksamhetsrapporter), bland annat att man skulle ersätta tillvägagångssättet med den årliga nya ansökningen.

Övervakningen och utvärderingen av projekten var främst kvantitativa. I framtiden kan man också använda sig av potentialen i kvalitetsbedömningsprojektet för Erasmus Mundus för att bättre bedöma kvaliteten i gemensamma program, med medverkan av sakkunniga på området.

Bidragsmottagarna var nöjda med genomförandeorganets tjänster och med den information och vägledning som tillhandahålls av de nationella strukturerna, de nationella Tempus-kontoren och EU-delegationerna. Trots att mekanismerna för projekturval var effektiva ledde den svaga framgången för vissa insatser och delinsatser till minskat förtroende hos målgrupperna för öppenheten i projekturvalet.

Ansvarsfördelning mellan generaldirektoraten i genomförande av insats 1 och 2 samt bristen på en enda kommitté som ansvarar för hela programmet bidrar inte till synergieffekter mellan programmets insatser. Emellertid uppvägs svagheter i den strategiska samordningen till viss grad av den goda samordningen på operativ nivå, eftersom förvaltningen av alla insatser sköts av en enda enhet vid genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur.

Man måste tillsätta en enda kommitté (med företrädare från generaldirektoratet för utbildning och kultur, generaldirektoratet för utveckling och samarbete och andra generaldirektorat och tjänster vid Europeiska kommissionen) för ledning av programmet efter 2013.

4. DE VIKTIGASTE REKOMMENDATIONERNA I DEN EXTERNA UTVÄRDERINGEN

Allmänna rekommendationer

4.1. Relevans: allmänna rekommendationer

Enligt de allmänna rekommendationerna i utvärderingen kan relevansen ökas om programmålen balanseras bättre och genom att man stärker kopplingen mellan Erasmus Mundus och andra EU-program inom högre utbildning.

4.2. Genomslagskraft: allmänna rekommendationer

För att genomslagskraften ska bli bättre inriktas rekommendationerna i utvärderingen på följande huvudpunkter: anställbarhet, jämvikt i programmet mellan mål som gäller spetskunskap, uppbyggande av kapacitet och geografisk fördelning av deltagande; medverkan av arbetsgivare; hjälp i visumförfarandet och kartläggning av bästa rutiner.

Vad gäller anställbarhet skulle verksamheten inom programmet kunna vara mer öppen för internationell rörlighet och samarbete inom den yrkesinriktade utbildning som tillhandhålls av högskolor för utbildning av högkvalificerat yrkesfolk.

Jämvikten mellan programmets mål som gäller spetskunskap, uppbyggande av kapacitet och geografisk fördelning av deltagande bör bli bättre. Det bör ges incitament för deltagande i programmet av en bredare skala av högskolor från kandidatländer och potentiella kandidatländer och deras kapacitet bör stärkas för att man ska kunna se till att rörligheten är balanserad.

Man bör främja goda rutiner för medverkan av arbetsgivare, och det behövs insatser för utåtriktad verksamhet i kandidatländer och potentiella kandidatländer.

Eftersom hindren gäller huvudsakligen administrativa frågor är det viktigt att generaldirektoratet för utbildning och kultur fortsätter att stödja Europeiska kommissionens insatser, som för närvarande genomförs genom utfärdandet av direktiv, för att underlätta visumförfarandet för deltagare i de europeiska utbytesprogrammen.

Goda rutiner bör utvidgas till för alla sökande och bidragsmottagare.

4.3. Hållbarhet: allmänna rekommendationer

Alla Erasmus Mundus-bidragsmottagare är mycket angelägna om hållbarhet. Rekommendationerna beträffande hållbarhet är kopplade till att man bättre använder den begränsade EU-finansieringen. Det kan också vara nyttigt att dela med sig av goda rutiner och få till stånd ett mer integrerat program.

Även om det finns risk för beroende av EU-finansieringen är det också sant att ansökningar om medel ur andra instrument kräver mer intensiva och bredare akademiska nätverk och bidrar på så sätt till att utmärkta utbildningar och partnerskap får mogna.

Det är viktigt att dela med sig av goda lösningar för att hjälpa partnerna att förstärka sina mekanismer för erkännande och spara de resurser som används för att utarbeta dessa.

4.4. Resurseffektivitet: allmänna rekommendationer

Enligt rekommendationerna i utvärderingen efter halva löptiden skulle programmets resurseffektivitet kunna förbättras genom att man kopplar de tilldelade medlen till varje insats med tydligt angivna politiska mål, där man beaktar de specifika behoven i de olika regionerna i världen när man fastställer ämnesprioriteringar, nivån på bidraget (kandidat-, master- eller

doktorandnivå), överförbarhet av meritpoäng kontra examina, förbättrar övervakningen och utvärderingen av framtida projekt och gör reklamen för programmet mer enhetlig.

Jämvikten mellan olika insatser och deras delar bör ses över i programmet efter 2013 i enlighet med tydligt fastställda politiska mål och för att möjligheterna till framgång ska vara så stora som möjligt.

Övervakningen och utvärderingen av framtida projekt kan förbättras genom att man bättre balanserar den kvantitativa och den kvalitativa bedömningen och tar med sakkunniga inom områdena i övervakningsbesöken och projektutvärderingen. Man bör fortsätta med kvalitetsbedömningsprojektet inom Erasmus Mundus och koppla det på ett bättre sätt till projektövervakningen.

Reklamen för programmet bör göras enhetlig i de olika insatserna i programmet efter 2013, men man bör behålla den aktuella institutionsramen som inbegriper genomförandeorganet, de nationella strukturerna och EU-delegationerna.

5. KOMMISSIONENS SLUTSATSER

Kommissionen instämmer i utvärderarens allmänna bedömning, nämligen att programmet Erasmus Mundus II har tillhandahållit betydande stöd och utgjort ett viktigt bidrag till internationaliseringen av det europeiska området för högre utbildning.

Programmet har alltså hög relevans när det gäller att främja spetskunskap, stöd till internationellt samarbete, rörlighet och uppbyggande av kapacitet i den akademiska världen. Under Erasmus Mundus-programmets första hälft (2009 – 2011) visade programmet att det var effektivt när det gällde att stärka den internationella inriktningen hos deltagande högskolor och det bidrog till att det strategiska nätverksarbetet blev hållbart. Av utvärderingen efter halva löptiden av Erasmus Mundus framgår att det är ett program som har genomförts resurseffektivt med ett mycket gott kostnads-nyttoförhållande.

De tre programinsatserna har gett utmärkta resultat för högskolor, studenter och forskare från EU-medlemsstaterna och tredjeländer. Insats 1 har bidragit till att förbättra utmärkt standard i undervisningen och lärande och stött nätverkssamarbete mellan högskolor.

Insats 2 – partnerskap i Erasmus Mundus II har varit relevant när det gäller att stödja internationellt samarbete inom högre utbildning och ganska effektiv när det gäller att ta med högskolor i tredjeländer i internationella partnerskap som stöder akademiskt utbyte.

Insats 3 i Erasmus Mundus II har varit effektiv när det gäller att göra hela programmet mer enhetligt och hållbart.

Erasmus Mundus II utformades för att fyra nya inslag skulle tas med i syfte att åtgärda ett antal brister och svagheter som noterades under den föregående etappen (2004 – 2008). Även om de nya inslagen behöver förbättras ytterligare är det övergripande resultatet mycket positivt, särskilt vad gäller integreringen av den nya insats 2, ett mer aktivt deltagande av partner från tredjeländer i konsortier och de stipendier som erbjuds EU-studenter.

Kommissionen noterar resultaten i denna utvärdering som talar för ytterligare förbättringar som skulle kunna genomföras under eller efter programmets andra hälft.

I synnerhet gläder kommissionen sig åt rekommendation 4.1, nämligen att förstärka programmets relevans genom en bättre koppling mellan Erasmus Mundus och övriga EU-program inom högre utbildning. Denna rekommendation återspeglar väl det alternativ som föredrogs i konsekvensbedömningen av den internationella dimensionen hos insatser inom högre utbildning i det kommande integrerade programmet för åren 2014-2020. Det

alternativet (som låg till grund för kommissionens förslag till det framtida integrerade programmet inom utbildning, ungdomsfrågor och idrott "Erasmus för alla") syftar till att förstärka mål och effekter via en kraftsamling och en enhetlig struktur. Om det alternativet används i utformningen av det framtida integrerade programmet skulle det skapa den nödvändiga kopplingen mellan interna program (Erasmus och Erasmus Mundus) och mellan interna och externa politiska åtgärder och program inom högre utbildning (Erasmus Mundus, Tempus, Edulink, Alfa, Atlantis osv.). Det förväntas också förstärka kopplingen mellan rörlighet och partnerskap (inbegripet uppbyggande av kapacitet och åtgärder till stöd för politiken) samt tillhandahålla stöd för att höja den övergripande kvaliteten och relevansen i högre utbildning, förbättra kopplingen mellan politik och program, stödja högskolorna i deras internationaliseringsstrategi och modernisering av högre utbildning i länder utanför EU tillsammans med utvecklingen av deras humankapital.

Kommissionen instämmer också i rekommendation 4.2, nämligen att göra det nya programmet mer genomslagskraftigt genom att förbättra jämvikten mellan spetskunskap och uppbyggande av kapacitet (bland annat genom att koppla finansieringen till varje insats med tydligt fastställda politiska mål, som återspeglar de olika behoven runtom i världen), få till stånd en bättre medverkan av arbetsgivare, och hjälpa till – så långt det är möjligt – med att förbättra visumförfarandet.

Vad gäller rekommendation 4.3 har kommissionen redan stött (och kommer att fortsätta med detta) hållbarheten via olika initiativ, till exempel inrättandet av Erasmus Mundus-märket och genomförandet av ett paket som samlar de bästa rutinerna för hållbarhet inom Erasmus Mundus.

Beträffande rekommendation 4.4 instämmer kommissionen att man måste förbättra övervakningen och utvärderingen av projekten och göra reklamen för programmet enhetlig (även i syfte att förstärka den aktuella institutionella ramen som inbegriper genomförandeorganet, de nationella strukturerna och EU-delegationerna). Detta kommer att ske inom ramen för det framtida integrerade programmet med de verktyg som framställts i det pågående programmet, bland annat inom kvalitetsbedömningsprojektet för Erasmus Mundus.